

brugerne, uden at Statskassen derved faar en tilsvarende Indtægt, idet Beskyttelsen enten tjener til her i Landet at fremkalde og opretholde kunstige Industrigrene, som medføre et national-økonomisk Tab, eller, forsaavidt den paagjældende Industrigren kunde bestaa her i Landet uden Beskyttelse, giver vedkommende Fabrikaer en forøget Indtægt paa deres Medborgeres Besøftning. Der kan og bør derfor aldrig være Tale om atter at betræde den Vej, som blev forladt ved Toldforordningen af 1ste Februar 1797; men der turde tværtimod være Opfordring til at fremskynde Beskyttelsens Ophevelse saa hurtig som muligt og navnlig i saa Henseende at gaa raskere frem, end flertallet er ved de tidligere Toldrevisioner. En yderligere Opfordring hertil maa ligge i, at der i de senere Aar paa Grund af Beskyttelsen er opstaaet flere og flere industrielle Virksomheder, og det maa forudses, at denne kunstige Udvikling vil skræbe frem, dersom Lovgivningsmagten ikke paa en utvetydig Maade gjentager det Barsel, som blev givet ved den nævnte Forordning af 1797, og som er blevet fornyet ved de mindre Nedsættelser i Beskyttelsestolden, der ere foretagne ved de senere Toldrevisioner. Det bør efter den nu forestaaende Toldrevision være klart for Enhver, at ingen industriel Virksomhed, som for Fremtiden paabegyndes i Danmark, kan gjøre Krav og Regning paa nogensomhelst blivende Beskyttelse, og at de nu bestaaende industrielle Virksomheder maa indrette sig paa efter Omstændighederne enten strax eller i en ikke fjern Fremtid at undvære Beskyttelsen. Det maa erkjendes, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra Regjeringens Haand, gjør et ikke uvæsentligt Skridt i denne Retning; men Udvalgets Flertal har dog ment paa flere Punkter at kunne gaa endel videre og har kun paa et Par Punkter havt Betænkelse ved at følge Lovforslaget fuldt ud. De Regler, hvorefter man har troet det rigtigt at gaa frem, ere for det Første at gjøre en Adskillelse mellem Fabrikvirksomhed og det egentlige Haandværk, saaledes at der vises større Bønhed med at formindske Beskyttelsen for det sidstnævntes Vedkommende. Hvad Fabrikvirksomheden angaar, da har man navnlig søgt at lette Overgangen

for de Fabrikker, der, naar der gives dem Tid maa antages at kunne udvikle sig saaledes, at de senere kunne undvære Beskyttelsen, idet saavel Hensynet til vor Industri i Almindelighed som til de i vedkommende Fabrikker sysselsatte Arbeidere maa opfordre til saavidt muligt at undgaa Medlæggelse af slige Fabrikker. Mindst Betænkelse i saa Henseende turde være fornøden lige over for saadanne Industrigrene, som her i Landet kun udøves af enkelte store Firmaer, idet saadanne lettere end andre ville have Øvne til at foretage de Forbedringer i Driften, der maatte udcræves for uden Beskyttelse at konkurrere med Udlandet, forsaavidt overhovedet vedkommende Industrigren egner sig til at drives her i Landet. Hertil kommer, at Savnet af indenlandsk Konkurrence sætter saadanne Firmaer i Stand til at tilvende sig den fulde Fordel af Beskyttelsen, og naar fra saadanne Firmaers Side Hensynet til deres Arbeidere gjøres gjældende, saa kan det, medens Firmaerne selv ere blevne rige, neppe paavises, at deres Arbeiders Kaar ere væsentlig bedre end hos andre humane Arbeidsgivere. Fremdeles kan Hensynet til Fabrikkerne ikke i samme Grad komme i Betragtning, naar Beskyttelsen bevirker en Fordyrelse af almindelige Livsforholdene, og særligt bliver det en Uretfærdighed at bevare Beskyttelsen for saadanne Artikler, som allerede ere stærkt fordyrede ved en høj Told paa Raastoffet eller en høj Produktionsafgift.

I Overensstemmelse hermed stilles Forslag om yderligere at nedsætte Tolden paa Levvarer, Papir, raffineret Sukker, Spiritus samt Uldvarer (for hvilken sidste Artikel Lovforslaget vil bevare hele den nuværende Beskyttelse), og ganske at ophæve Tolden paa Margarin-, Stearin- og Borslys, (samt paa Margarin og lignende Talgarter; Pos. Nr. 153, 154 og 178). — Dette sidste Forslag stilles af hele Udvalget, som finder det urigtigt at bevare en Told af 1 $\frac{1}{2}$ pr. Pd. for disse Sorter Lys, naar Indførselen af Talglys fritgives, og naar Tolden paa Stenolie nedsættes fra 2 til 1 $\frac{1}{2}$. — Ligeledes foreslaar hele Udvalget at nedsætte Tolden paa Levvarer (Pos. Nr. 61) til 0,5 $\frac{1}{2}$ pr.